

VAN WIEG TOT GRAF

Verdriet en geluk wisselen elkaar af. In deze rubriek vertellen we het verhaal achter een familiebericht. Is er iemand in uw omgeving overleden of komt er een bruiloft aan? Laat het ons weten: hc.wiegotgraf@ad.nl.

Spitten in Voorburgse historie

Cees Milot
(1924-2014)

▲ Archeologie was de grote passie van Cees Milot, in het bijzonder de zoektocht naar het Romeinse Forum Hadriani. PRIVÉFOTO

Cees Milot (11 november 1924 - 30 januari 2014) werkte bij het Centraal Bureau voor de Statistiek toen de oorlog uitbrak en er naar aanleiding van een Duits bevel op kantoor van hogerhand werd besloten dat hij als ongetrouwde jongeman een van de eersten moest zijn die voor de Arbeitseinsatz naar Duitsland moest. De magere, ietwat smal gebouwde Cees werd te werk gesteld als kolenschep in de energiecentrale van Koblenz. Het was zwaar werk waar hij bijna aan onderdoor ging toen een chemicus hem redde door hem een baantje als lab-assistent te bezorgen.

Cees kon in het laboratorium op krachten komen. Hij leerde van alles over grondstoffen en kreeg toegang tot de bibliotheek waar hij vele uren doorbracht. De chemicus ontfermde zich over de tengere jongen uit Holland en zorgde ervoor dat een loensend oog van Cees met een operatie werd rechtgezet. Toen de Duitsers waren verslagen en Cees moe was van het wachten op transport naar huis vond hij aansluiting bij een groep Fransen die al op eigen houtje waren vertrokken. Cees vervulde de rol van tolk. Hij sprak zijn

talen vloeiend. Bij thuiskomst aan de Laak-kade in Den Haag werd Cees geconfronteerd met een uitgeteerde moeder die de oorlog ternauwernood had overleefd. Zijn vader bleek te zijn overleden in de Hongerwinter. Hoewel Cees geacht werd weer voor het CBS te gaan werken had hij daar toch, naar aanleiding van zijn uitlevering aan de Duitsers, geen trek meer in. Op het ministerie van Economische Zaken zat men te springen om een jongeman met onderhandelingservaring in het Engels, Frans en Duits en die daarnaast over grondstoffenkennis beschikte.

Archeologie

Cees, die de mulo had doorlopen, maakte een prachtige carrière bij het ministerie en ging als topambtenaar met pensioen. Zijn echtgenote had de opvoeding van de kinderen voor haar rekening genomen. Een eenvoudige introductie cursus archeologie wakkerde vervolgens een grote passie aan. Cees speurde naar oude plattegronden en kaarten van het Forum Hadriani waar tot dan toe nauwelijks onderzoek naar was gedaan. Hij was initiatiefnemer van de Archeologische Werkgroep Voorburg, die ging gra-

ven naar de Romeinse resten van de 2000 jaar oude stad. De amateurarcheologen verrichtten boringen en deden onderzoek. Ze toonden aan dat de Romeinse stad veel groter was geweest dan men tot dan toe had gedacht.

De werkgroep nam zijn taak zeer serieus en kreeg de volledige medewerking van de gemeente. Cees stond dagelijks met zijn laarzen in de modder. Zodra er ergens iets werd gesloopt en er grond vrij kwam was Cees als eerste ter plekke om onderzoek te verrichten. De vele bodemvondsten werden tijdens de wekelijkse 'schervenavond' besproken en gecategoriseerd. Archeologen en studenten uit heel Nederland kwamen kijken naar de prestaties en de bevindingen van de Voorburgse amateurarcheologen.

Cees groef tot op hoge leeftijd in de Voorburgse geschiedenis. Hij was al dik in de tachtig toen hij met zijn schep op de fiets onderweg naar een opgraving dacht een stuk af te kunnen snijden over een grasstrook. Het bleek een slootje vol kroos te zijn. Nu is het echt tijd om te stoppen, vond de altijd wijze en humorvolle archeoloog. Cees Milot overleed op 89-jarige leeftijd.